Vrăjitorul (I)

On August 16, 2010

În ziua când te vei simți în stare să-ți subordonezi cât mai mulți oameni, în ziua aceea vei deveni un vrăjitor.

Edmond Dantes cântări cu multă grijă însemnătatea evadării sale neașteptate din castelul d'If. Iar faptul că i se oferise faimoasa avere a lui Spada îl convinsese de avantajul ce-l deținea în favoarea sa. Voia să se răzbune, iar ca răzbunarea lui să fie deplină trebuia să pună în mișcare un întreg angrenaj, dar fără să lase nicio urmă, niciun dubiu, niciun semn, doar un adânc aer de mister, un aer rece și plin de îndoială.

V de la Vendetta. Gândul răzbunării i se conturase în minte ca o imagine vie a unui joc magic, primejdios, încâlcit, un joc de intrigi și trădări, care reflecta în mod direct, ca o oglindă, propriul său caracter mult schimbat de vitregiile vieții. Mintea îi era năpădită mereu de acest gând necurmat și stăruitor – răzbunarea.

Dar ca să atingă coarda dureros de sensibilă a dușmanilor săi – aceia care au conspirat împotriva lui și l-au trimis la închisoare pe nedrept – și să-i pedepsească, trebuia mai întâi să-i înspăimânte, să le deformeze realitatea tulburându-le mințile prin năluciri și apariții înfricoșătoare, prin glasuri fără înțeles, prin priviri pătrunzătoare, printr-un lung șir de suspiciuni și răsturnări de situație – totul printr-o prefăcătorie ieșită din comun.

Leadership: Îți propui să încerci o experiență de revelare a sinelui de la înălțimea unui vârf ce se calculează în raport cu o situație de tip "capcană"?

Regatele regilor sunt mărginite fie de munți, fie de râuri, fie de schimbări ale moravurilor, fie de schimbări ale limbii vorbite. Dar regatul unui vrăjitor e mare cât lumea, nu e îngrădit de absolut nimic, doar de propria-i conștiință.

Edmond Dantes se preschimbă dintr-o dată într-un vrăjitor cu puteri depline – Contele de Monte Cristo, care, manipulând "globul său de cristal" putea să identifice cu o precizie nemaipomenită toate mișcările dușmanilor săi.

Şi era atât de iscusit în a-și înțelege dușmanii, încât, aruncând în inimile lor acea teamă groaznică, de moarte, putea simți bătăile inimii lor, respirația fiecăruia, tremurul de emoție și spaimă. Numai el era în stare să deslușească ce se petrecea cu adevărat în adâncul ființei lor, căci numai el s-a putut strecura ca o umbră abia perceptibilă în viața fiecăruia dintre ei.

Capcana este însăși structura caracterului tău pe care o dai poveștii unei vieții care își ascunde tainele de ochii lumii. Fiindcă te poți trezi prins între propriile-i ipostaze contradictorii și o datorie pe care o ai de împlinit.

Leadership: Ai puterea să deblochezi acele zone de impact din evoluția ta, pe care se întemeiază modurile de manifestare ale virtuților?

Un lider știe să facă din primejdiile vieții și urmările lor o capodoperă a iscusinței, a șiretlicurilor, a uneltirilor, a intrigilor, puse în slujba unei cauze, a unei idei, a unei viziuni sau a unui plan pe care îl consideră trebuincios unei interpretări de excepție. Luăm astfel la cunoștință de existența unei reproduceri conforme cu un model uman de chibzuință și

înțelepciune, favorizat de pretențiile unei însuflețiri înspăimântătoare, dar echilibrate și evoluate, promovate îndeosebi de normele rațiunii luminate de credință și de razele multicolore ale tuturor virtuților.

Succesul unui astfel de plan stă în capacitatea de a disimula foarte bine o situație, folosind drept considerente natura cauzei și obiectivele la care se solicită nu doar un răspuns, ci mai degrabă o prestație care completează resursele de orice natură.

Iar a ști cum să faci ca în orice situație, oricât de imposibilă ar părea, să te pui într-o lumină favorabilă prin interpretarea unui rol mare și prin însuflețirea pe care o da o nouă identitat, necesită cunoașterea multor poziții optime de exercitare a unor presiuni asupra sectorului advers, în care se poate pătrunde prin inversare de mutări, fără a împiedica mobilitatea propriilor forțe.

Leadershipul, fundamentat pe modurile de manifestare ale virtuților puse în slujba propriei valorizări, va reproduce, astfel, structura raporturilor dintre inferior și superior, dintre interpret și situația lui de monopol - conform orientării sale, permanentizând și justificând ierarhia însușirilor sale existențe.

Dar înainte de a trece la deschideri de perspective sau la efectuarea mutărilor cheie, liderul - maestrul în planul creației - trebuie să-și găsească puterea de a debloca acele zone de impact din evoluția sa, pe care se întemeiază modurile de manifestare ale virtuților. Căci virtuțile tind să se înalțe înainte de a naște fapte, și ele nu se manifestă decât în relație cu ceea ce percepi a fi "căderile" și "urcările", cu ceea ce-ți lipsește, cu ceea ce simți cu adevărat în fiecare zi, cu ceea ce creezi și ceea ce oferi ca reacție spontană la ceea ce se întâmplă în jurul tău.

Leadership: Folosești descrierea fundalului pe care se petrec întâmplările ca modificare radicală a manierei unice de a interacționa cu imprevizibilul?

Numai un vrăjitor poate înfăptui ceea ce nimeni nu poate înfăptui. Contele de Monte Cristo s-a condus în acțiunile sale după un vechi secret al magiei: *„ Nimic nu trebuie să fie ceea ce este, ci ceea ce nu este. Şi, contradictoriu, ceea ce este, trebuie să fie ceea ce nu ar putea fi. "*

Vrăjitorul avea un fel aparte de a-și etala puterile, cu o subtilitate și o gradare a emoției greu de atins de orice actor, cu un joc de scenă nemaipomenit care făcea ca iluziile sale să pară adevărate. Totul depindea de imaginația lui și de neatenția dușmanilor săi, dar și de delicatețea cu care își alegea și aplica scenariile. Uneori depindea de căldura vocii sale, de seninul privirii, de cuvintele pline de duh care te făceau să i te încredințezi complet și să i te supui.

Când apărea vrăjitorul era ori noapte, ori îți dădea el senzația de întuneric total. Era terifiant, umbrit de propriul său mister, de propria sa identitate neștiută de nimeni, iar jocul de scenă pe care-l făcea era plin de suspans, cutremurător. Chiar dacă era ziuă, noaptea părea că se înfășoară în jurul dușmanilor săi, care se simțeau ca prinși în vârtejul unei cascade: puteau să-și spargă capul în cădere, sau să scape nevătămați.

Calm și neclintit, vrăjitorul prezenta o privelițte înfricoșătoare pentru toți aceia care au fost însemnați cu roșu în calendarul său, calendarul judecății, el fiind prototipul cel mai pur al judecătorului corect și aspru.

Leadership: Tu ai capacitatea să vezi limpede în toate, ca într-un glob de cristal?

Ciudată și nepătrunsă e voința celui convins că puterile sale sunt nebănuite și nelimitate. Contele de Monte Cristo a dat dovadă de un leadership autentic, solid, prin dibăcia și răbdarea cu care și-a construit strategiile și le-a transformat în realitate. În inefabilul său joc totul a depins de voința sa, lăsând deseori senzația că este un vrăjitor, cu puteri nelimitate, pe care nu-l țintuiește și nu-l oprește nimeni, nicio mustrare de cuget dintre cele care îi opresc pe puternici și nicio piedică dintre cele ce-i țintuiesc locului pe cei slabi.

Unul din punctele forte ale unui lider este capacitatea de a adânci toate lucrurile și de a vedea limpede în toate, ca într-un glob de cristal. Contele de Monte Cristo a reușit să-și deruteze dușmanii, înspăimântându-i adeseori, pentru că a fost întotdeauna cu o secundă înaintea lor. O măsurătoare greșită, o singură prevedere eronată, l-ar fi putut face să dea greș.

Dar nu i-a fost dat lui să greșească, nu omului, sau mai bine zis vrăjitorului care are puterea să-și însușească cugetările celorlalți oameni, deslușind cu o tainică privire calitatea sufletelor lor – nu lui, a cărui minte deosebește bine înțelesurile gândurilor tuturor, tâlcuind orice mișcare nevăzută.

Magia unei realități care se refuză etern comprehensiunii umane este expresia triumfală a unei atitutini de intervenție hotărâtoare în destinul unor vieți care se separă și se întrepătrund în moduri neașteptate.

Concluzie: Un vrăjitor, dacă ar exista în realitate, ar putea avea lumea la picioare. Dar un lider nu dispune de "puterile" și "instrumentele" unui vrăjitor. El poate însă să aibă lumea la picioarele sale folosindu-se de analiză, sinteză, persuasiune, inducție psihologică pozitivă, etc., dar niciodată la baza acțiunilor sale nu trebuie să stea gândurile de răzbunare. După cum nu trebuie să se considere niciodată un judecător suprem, imbatabil.

Liderul trebuie să știe cum să conlucreze cu oamenii și, mai ales, trebuie să fie călăuzit de adevăr și de realitate.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/vrajitorul-I.html